

og sige til et Mindretalsministerium: I skulle vide, fordi I ere et Mindretalsministerium, det begriber jeg ikke Logiken i. Altsaa, af rent parlamentariske Grunde, af rent parlamentarisk Princip kan jeg ikke indse, at vi, det ærede Medlem og hans Venner, hvortil jeg regner mig, have nogen rigtig fast og god Grund at staa paa, naar vi ville benytte Forfatningens yderste Middel til at fordrive Ministeriet parlamentarisk. Ganske vist, jeg veed jo, hvad vi nu hørte fra det ærede Medlem fra Leire og oftere have hørt, at der til et andet Tidspunkt har været i alt Fald en Spire af en parlamentarisk Partidannelse her i Thinget, nemlig i Foraaret 1877. Det er nu i alt Fald en af de Ting, der ikke berøre mig, og, saavidt jeg kan se, heller ikke det ærede Medlem fra Sorø thi denne Spire til en ny Partidannelse have jo han og jeg i Forening arbejdet imod efter bedste Evne; men hvad der er endnu mere afgjørende end dette, er jo, at om der end i et givet Dieblit i alt Fald har været en saadan Spire, saa er den tilsigtede Sammensmeltning jo ikke lykkedes. De to Grupper, i alt Fald den ene, de Herrer her bagved, synes jo paa det Svrigste at bestræbe sig for at tage Afstand fra deres Venner for en Tid siden. De ærede Medlemmer til Spire for mig have jo slaget deres Forsningsoffer, og det synes jo, at de øvrige Syndere have faaet den Tilgivelse, som var Betingelsen overfor det høie Ministerium. Hele denne Situation gjør det let forklarligt, at de Herrer siden af al Magt lægge sig efter at vise sig den Lillid værdige, som de synes i et Dieblits Selvforglemmelse at have skuffet. Vi have set i denne Samling og særlig under denne Finantsbehandling, med hvilken Sver og militærisk Orden og Taft de Herrer have marcheret under deres Ministeriums Dine, og navnlig ved Finantsbehandlingen har det været mig, som sidder dem saa nær, meget isønefaldende. Vi have jo set det i Finantsudvalg og arbejdet sammen med dette Partis Repræsentanter, og af og til enedes med dem om Noget og gjort fælles Indstillinger her; men naar de ikke havde den paa-gældende Ministers Gunst, have vi set de ærede Medlemmer her reise sig som efter en Snor, desavoueret deres egne Repræsentater og følge deres Minister. Sommetider har det ogsaa forekommet mig, at Repræsentanterne have været med til at desavouere sig selv. Jeg finder det imidlertid meget naturligt som Stillingen er for denne ene Gruppes Vedkommende. For den anden Gruppes Vedkommende maa jeg tilstaa, at jeg ikke endnu har noget klart Indtryk af dette Partis politiske Stilling. Jeg veed ikke, om det efterhaanden vil lykkes at skaffe noget klarere Blik paa dette Partis hele Holdning og Stilling; men for Dieblittet har i alt Fald jeg det ikke. Det forekommer mig, at denne Afdeling sidder paa en vis tungsindig, selværgrende Maade paa Ruinerne af sine moderate Forhaabninger, og ser jeg paa denne Fi-

nantsbehandling har det forekommet mig, at denne Side nærmest har søgt en traurig Udspreddelse ved at kaste Smaasten i Sporet for os Andre. Det er det Indtryk, jeg har af denne Gruppe. Men i alt Fald er det jo klart, at noget parlamentarisk Grundlag for et Ministerium er der ikke tilstede. Men naar der ikke er det, ser jeg ikke rettere, end at der overhovedet ikke er noget saadant her i Thinget, og saa ser jeg ikke rettere, end at de parlamentariske Grunde, det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds ansøgte for at stemme mod denne Finantslov, ikke ere tilstede. Men jeg skal være villig til at indrømme, at der kan være andre Grunde til at stemme mod denne Finantslov end just parlamentariske. I saa Fald kan jeg ikke se rettere, end at det maa være rent personlige Grunde. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds maatte da sige: de Personer, der i dette Dieblit ere Ministre, ere saadanne, at vi af Hensyn til dem bør stemme mod Finantsloven. Jeg kunde tænke mig, at Forholdet var saadant, at Regjeringspartiet satte i Spidsen for Regjeringen Mænd, der var til Forargelse for Landet, og hvis Nærverelse i Spidsen for Regjeringen var oprørende for en stor Del af det Land, om hvis Regjering der er Tale. Det kunde hændes; men i Almindelighed taget vil jeg sige, at hvem der ere Ministre, det anser jeg for mig aldeles uvedkommende som Medlem af Oppositionen; det maa være Regjeringspartiets Saa at bestemme, hvilke Personer det vil have til Ministre. Det er Regjeringspartiets Sag at vælge sine Ministre. Det er af de Ting, som ikke vedkomme Oppositionen. Jeg tror i det Hele ikke, at det ene Partis Indblanding i det andet Partis personlige Forhold er Noget, som i og for sig er hensigtsmæssigt og tjenligt for dets Politik i det Hele. Men, som sagt, der kan være Undtagelser. Det maa erkjendes, at Regjeringspartiet foruden Hensynet til sig selv ogsaa har et Hensyn at tage til Landet, og det kunde altsaa være saa, at de Personer, som stillebes i Spidsen for Regjeringen, vare saadanne, at det øvrige Land var kompetent til at desavouere dette Valg, til at reise den yderste Modstand alene af den Grund. Naar nu det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds vil sige: ja saadan er de nuværende Ministre, de have udstedt en provisorisk Finantslov, og det er en tilstræffelig Grund for os til for alle Tider, saalange vi have nogen enkelt af disse Ministre tilbage, at stemme mod enhver Bevilling, vil jeg dog dertil gjøre en Indvending. For at det skulde kunne føres igjennem, og der skulde være nogen virkelig Frihed i den Betragtning, maatte det dog fordres, at en saadan Politik og Afstemning og sige Regtelse maatte kunne bringe Mænd i Spidsen for Regjeringen, som ikke vare behæftede med dette Odium; men jeg for mit Vedkommende vil virkelig sige, at et Personskifte, der bragte os Mænd